

[Socialministeren]

at blive godt 850 mio. kr., mens kompensatio-
nen for afgiften på dunkpetroleum skønnes at
blive 33 mio. kr., altså svarende til under 4 pct.
af de budgetterede udgifter i 1991. Dertil kom-
mer selvfølgelig, at når kommunerne skal yde
en vis andel af en finansiering – og her altså de
sædvanlige 25 pct. – lægger det op til, at kom-
munerne har en vis interesse i at kontrollere
ordningen. Den vil selvfølgelig som stort set alle
ordninger kunne misbruges – forhåbentlig så
lidt som muligt. Man vil selvfølgelig basere
kontrollen på den kommunale administration
og altså kontrollere, at folk ikke pludselig i an-
ledning af dette får et forøget forbrug af dunk-
petroleum.

Selve princippet for finansieringen af disse
25 pct. skal naturligvis DUT-forhandles, altså
forhandles med kommunerne og gives over
bloktilskuddene. Vi har ikke indført et nyt prin-
cip, vi har tværtimod fastholdt det eksisterende.
Er det ikke urimeligt i sådan en sag? Jo, det
er. Det er lige så urimeligt, som når man DUT-
forhandler landbrugsforliget med jordbrugs-
kommissioner og forliget om landbrugets
struktur og effektivitet i jordbruget. De to ting
alene gav i 1989 Københavns Kommune 1 mio.
kr. Det er lige så urimeligt, som når man DUT-
forhandler Tønderdiget. Man kunne prøve at
spørge Københavns Kommune, hvor meget
den tjente på Tønderdiget. Sådan er der så me-
get, og det er just princippet i DUT-forhandlin-
gerne, at set hen over året går det nok alligevel
op. De 3,3 mio. kr., som København mister i
denne sammenhæng på grund af dette princip,
har den så nok fået på anden vis.

Københavns Kommune har sagt, at den har
langt større udgifter, og at de ligger et andet
sted, nemlig i den ekstra kontanthjælpsudgift,
som Københavns Kommune regner med at få.
Deri ligger altså også en modsat tendens end
det, som mange siger: at man støder mod loftet.
Det regner man ikke med der vil være ret mange
der gør, og det kan man netop se af de store
beløb, som København regner med.

Overborgmester Jens Kramer Mikkelsen har
sagt, at kontanthjælpen i København vil stige
med 15 mio. kr., hvoraf kommunen som be-
kendt får refunderet 50 pct. fra staten, sådan at
merudgiften bliver 7,5 mio. kr. De 11 mio. kr.
kommer fra, at han har lagt de 7,5 mio. kr. til de
3,3 mio. kr.

Vi har ikke nogen oplysninger fra Køben-
havns Kommune, som kan bekræfte eller af-
kræfte udsagnet, men vi mener, at det er meget
usandsynligt med så stor en merudgift. Den
samlede merudgift, som København påstår at
den vil få, svarer til næsten 5.000 kontant-
hjælpshusstande med et gennemsnitsforbrug
på 1.500 l petroleum årligt. Hvis vi medregner
pensionisthusstandenes forbrug, ville det bety-
de, at næsten 3/4 af hele forbruget i landet på
de 30 mio. l ville gå til pensionister og kontant-
hjælpsmodtagere i København. Dertil kommer
kontanthjælpsmodtagerne i petroleumsofvar-
mede lejligheder i resten af landet. Hvis Kø-
benhavns Kommunes oplysninger var korrekte,
skulle næsten alle petroleumsofvarmede
lejligheder i hele landet være beboet af pensio-
nister og kontanthjælpsmodtagere.

Vi vil altså ikke på nogen måde fra regerin-
gens side benægte, at København får merudgif-
ter som følge af denne afgift, men vi mener altså
ikke, at tallet er af den nævnte størrelsesorden.

Jeg tror også, at jeg med det, jeg har sagt her,
har forklaret SF, hvorfor vi har valgt dette. Så-
dan et forslag er også et kompromis mellem
det, der står i forligets tekst – altså at alle, der
får sociale pensioner, skal have kompensation
krone for krone – og hvad der overhovedet er til
at leve med og til at administrere.

Fru Jytte Hilden spurgte mig, hvordan dette
hang sammen med lovforslag nr. 2 fra 1986. Det
gør det ikke, det er overrulet af det forlig, som
blev indgået i 1988. Det har i øvrigt været dis-
kuteret, så jeg skal spare forsamlingen for mere
om det. Men det er helt oplagt, som fru Bente
Juncker netop sagde, at vi alle sammen – bort-
set altså fra et par Fremskridtsfolk – netop har
opfattet dette forlig som en hensyntagen til
pensionisterne, og det blev altså også forslaget
indhold. Derfor kan jeg også sige til fru Jytte
Hilden, at der ikke er sket nogen socialpolitiske
ændringer, der kan begrunde denne ordning.
Der er ingen socialpolitiske begrundelser for
den. Vi kunne efter mit bedste skøn have klaret
det hele over varmetillægsreglerne.

Til hr. Glistrup vil jeg kun sige, at når man
talte om generelle skattelettelser i 1988 og så af-
fandt sig med, at der blev sat 20 mio. kr. af til
kompensation, kan enhver se, at det ikke hæn-
ger sammen. Den kompensation, vi nu foreslår,
regner vi med vil koste 33 mio. kr.

Min taletid er udløbet.